

WE MUST BE THE CHANGE WE WSH TO SEE IN THE WORLD

Jouw e-mail adres zit in ons bestand . Aangezien we je graag als lezer behouden, bieden we jou bij deze een gratis elektronisch tijdschrift aan.
LET OP: vanaf 1 oktober 2009 verbiedt de wet om zomaar mails te sturen. Als je geen e-mail wilt ontvangen van Asmi-ikben, klik dan op [verwijderen](#) en schrap jezelf van onze verzendlijst (of beantwoordt deze e-mail met in de onderwerpregel 'Verwijderen').

PYGMALION EN DE ANDROGYNE MENS

Alleen als we bereid zijn ons verlangen, onze hoop en wat dies meer zij, terug te halen bij de ander, ontstaat de mogelijkheid ons met onszelf te verbinden. Van daaruit bewust geworden, kunnen we dan ook een bewuste verbinding met de ander, met anderen aangaan. Op het moment dat we beseffen dat de verbinding met de ander geen kwestie is van consumeren maar van spiegelen, krijgt iedere relatie een totaal andere kleur.

Ooit zou er, volgens oude schrijvers, een Cyriotisch vorst zijn geweest die Pygmalion heette. Deze Pygmalion was verliefd op Aphrodite, de godin van de liefde. Maar de godin was voor hem onbereikbaar. Hoe hij haar ook smeekte, ze wilde niet met hem slapen. Ten einde raad maakte hij een ivoren beeld van haar en legde dat in zijn bed. Toen kreeg Aphrodite medelijden en ging het beeld in. En zo werd het beeld tot een levende vrouw, Galatea genaamd!"

Of Pygmalion daarna heel gelukkig geworden is, vermeldt het verhaal niet. Duidelijk is wel dat hij al zijn projecties losgelaten heeft op een beeld van de godin (hoe symbolisch!). Vanuit de jungiaanse psychoanalyse zou je ook kunnen zeggen: hij projecteerde zijn anima op het beeld van Aphrodite. Dus werden zijn projecties werkelijkheid. Eenieder krijgt wat hij zelf oproept.

In het boek Tweelingzielen van Jacob Salvenburg staat een verhaal over een relatie tussen een zekere Mark en Diana. Daarin trof mij de zin: Beiden zeggen nu dat ze ren langen leste alles hebben gevonden wat ze in de ander hadden gezocht, en zelfs meer?" Zo'n opmerking illustreert nu precies het opgeroepen romantische beeld van een volmaakte liefde. Deze blijft echter buiten jezelf als ze is blijven steken in de projecties op elkaar.

Zo'n beeld kan een eigen leven gaan leiden en zorgvuldig gekoesterd worden. Zo wordt het tot een 'plaatje'. In het geval van Mark en Diana zou het wellicht ook kunnen betekenen dat ze elkaar zo gespiegeld hebben, dat ze in die spiegel steeds meer stukjes van zichzelf herkenden. Dat laatste kan alleen via een weg van confrontatie, aanscherping, aanslijping. En die kunnen we, of willen we niet altijd.

Saswitha gebruikt een mooie parbool:

'Als iemand voor de spiegel staat en ontdekt dat hij een vlek op zijn gezicht heeft, zou u dan niet lachen als hij poogde deze vlek op zijn gezicht in de "spiegel" te verwijderen?'

Sun van Meijel schrijft ook over de spiegel waarin je je eigen 'vlek' kan gaan ontdekken:

'Onbewust ben je op zoek naar contact met een ander om jezelf te leren kennen; je menselijke kanten kun je immers slechts weerspiegeld zien in de ander. Alle andere motieven zijn daaraan ondergeschikt. Maar omdat je meestal niet weet wat je wezenlijk motief is, koester je verwachtingen, die niet vervuld worden, waardoor je teleurgesteld achterblijft.'

De verwachtingen die je koestert in het contact met een ander zijn vaak gericht op de vervulling van een behoefte aan iets dat je in jezelf mist...

Je zult merken dat de ander je meestal niet geeft of kan geven wat je zoekt of dat je zelf niet van de ander kunt ontvangen wat je zoekt. Als je vasthoudt aan je verwachtingen kun je slechts teleurgesteld worden en breekt de spiegel die de ander voor je is. Als je verwachtingen loslaat, kun je gaan ontdekken dat niet datgene wat je bij de ander zoekt — en dat de ander je niet geeft of dat je niet kunt ontvangen — contact in jezelf mist. Zo kan je aspecten van jezelf leren kennen die je voordien onbekend waren. Die zouden je ook onbekend zijn gebleven als je je niet had laten spiegelen door de ander. Als je bijvoorbeeld de verwachting loslaat dat de ander je de liefde kon geven die je mist, kun je je gerichtheid op de ander loslaten en zien dat je jezelf niet kunt liefhebben.

Van jongs af aan heb je een beeld opgebouwd van jezelf. Dat beeld geeft je houvast zolang je nog geen innerlijk contact hebt. Tegelijkertijd verhult het beeld bepaalde kanten van jezelf. Alleen in het contact met de ander kun je merken dat het beeld dat je van jezelf hebt onvolledig is, dat het beperkter is dan je in werkelijkheid bent. De onderkant van jouw beeld voortdurend, net zoals jij dat bij de ander doet, en afhankelijk van jouw bereidheid om het beeld los te laten kun je aspecten van jezelf leren kennen die niet in je zelfbeeld passen.

De aspecten van de ander die je aanvaardt, die geen reactie bij je uitlokken, zijn aspecten die je in jezelf al aanvaardt hebt. Als je wel reageert hoeft dat overigens niet in woorden of daden zichtbaar te zijn. Ook in gedachten kun je reageren, of op z'n minst commentaar leveren. Zolang je nog op die manier reageert heb je nog niet volledig aanvaard. Het kan ook zijn dat je aanvankelijk bepaalde aspecten van de ander niet wilt zien. Die roepen dan ook nog geen reactie op, maar kunnen dat later, als je de ander beter leert kennen, wel doen.

Zo gezien biedt het contact met een ander talloze mogelijkheden om nog onbekende delen van jezelf te ontdekken. Maar meestal hecht je je op grond van een beeld dat je van jezelf hebt te sterk aan verwachtingen, want het 'ik' is uit op het behouden van wat er is, op het handhaven van zijn eigen macht. Als je je blijft hechten ontstaan er problemen in een relatie.

John Sanford, uit de school van Jung, typeert het als volgt: *We vrouwen met het idee, dat het huwelijk ons geluk, bevrediging en vervulling zal schenken. Als we het huwelijk echter in termen van 'heelwording' zien, betekent dat, dat we het als de enige weg naar zelfkennis en individuatie zien. In een huwelijk worden twee mensen met elkaars onbewuste geconfronteerd. Dit geeft beiden de gelegenheid om zich bewust te worden van persoonlijke hoedanigheden of gewoonten, die ze alleen maar kunnen waarnemen, als hun partner in de praktijk van het dagelijks leven daartegen protesteert.*

Een dergelijke relatie vormt een uitstekende voedingsbodemp voor het individuatieproces, want mensen die hun onbewuste gebieden samen verkennen, groeien in hun verhouding tot liefhebbers en het aangaan van relaties. Als we een huwelijk alleen maar waarderen, als het ons een gevoel van welbehagen geeft, zullen we niet de innerlijke kracht hebben om ons door pijnlijke ervaringen heen te worstelen, maar als we het waarderen, omdat het ons mogelijkheden biedt om tot eenheid — dat wil zeggen tot individuatie — te komen, heen onze huwelijksrelatie een stevige basis."

OP ZOEK NAAR EEN ANDERE WAARHEID!

Het Oude Testament heeft lange tijd als enige historische bron voor de oorsprong van de mensheid gegolden, maar vrij onlangs is gebleken dat de Soemeriëse teksten veel ouder moeten zijn dan de eerste Israëlitische notities voor het boek Genesis. Zowel in Genesis als in oudere geschriften wordt gesproken over de Nephilim of Annunaki, 'zij die nederdaalden'.

Wie waren deze Nephilim? Alles wijst erop dat zij van een andere planeet afkomstig waren en dat de gebeurtenissen in de Hof van Eden niets anders waren dan een conflict binnen de Nephilim, waarbij Adams eerste vrouw Lilith, de slang en de oermoeder van de Sangreal, een probleem vormde dat door de redacteurs van de bijbel goeddeels is weggemoffeld.

Laten we eens een ander verhaal gaan opstellen!

De heidense afgoden van het christendom

In de loop van dit stuk zullen we een aantal stellingen ter discussie stellen die in het begin zeker een schok teweeg zullen brengen. Maar dat is vaak het geval als historische zaken worden rechtgezet omdat de meesten van ons zo geconditioneerd zijn dat we bepaalde historische interpretaties als feiten zijn gaan beschouwen. De geschiedenis is ons grotendeels geleerd door middel van strategische propaganda vanuit de Kerk of de politiek. Zij maakt deel uit van het overheersingsproces dat de meesten van de slaven scheidt en de geschikten van de ongeschikten. De politieke geschiedenis wordt natuurlijk al heel lang geschreven door de heersers - de eenlingen die het lot en het fortuin van de massa bepalen. Voor de religieuze geschiedenis geldt hetzelfde, aangezien zij invloed wil uitoefenen door de mensen angst voor het onbekende aan te jagen. Zo hebben de religieuze heersers hun macht kunnen behouden ten koste van vrome gelovigen die oprecht verlichting en verlossing nastreven.

Wat het 'establishment' ons leert over politieke en religieuze geschiedenis grenst vaak aan het fantastische - maar die autoriteit wordt zelden ter discussie gesteld. En wanneer die lessen minder fantastisch worden, zijn ze weer zo vaag dat het weinig zin heeft er dieper op in te gaan.

In Bijbelse termen begint onze zoektocht naar de Graal bij het scheppingsverhaal I uit het boek Genesis. Iets meer dan twee eeuwen geleden. In 1779, publiceerde een consortium van Londense boekverkopers het uit 42 delen bestaande mammoetwerk Universal History. Het viel indruk maakte en met stelligheid bepaalde dat Gods schepping een aanvang nam op 21 augustus 4004 v. Chr. Er volgde wel een discussie over de exacte maand, omdat enkele theologen 21 maart waarschijnlijker vonden, maar iedereen was het erover eens dat het genoemde jaar correct was en dat er slechts zes dagen lagen tussen het kosmische niets en de schepping van Adam.

Toen dit werk verscheen was Groot Brittannië in de greep van de industriële revolutie. Het was een onzekere tijd van grote veranderingen ontwikkelingen die, net als onze tijd van snelle vooruitgang, een sociale prijs hadden.

Hoog gewaardeerde vaardigheden en ambachten raakten in onbruik tegenover de massaproductie en de maatschappij werd opnieuw ingericht ten behoeve van een economische basis ingerichte maatschappij. Er ontstond een nieuw slag 'winnaars', terwijl de meeste mensen voortploeterden in een onbekende omgeving die geen enkel verband meer had met de normen en gebruiken van hun opvoeding. Dit is wat we, terecht of onterecht, vooruitgang noemen - en dit meedogenloos criterium van de vooruitgang is precies wat de Engelse naturalist Charles Darwin verkondigde met zijn 'survival of the fittest' (de 'overleving van de sterksten'). Het probleem is echter dat de overlevingskansen van mensen vaak afnemen omdat ze worden genegeerd of uitgebuit door hun meesters - dezelfde pioniers die de weg naar de vooruitgang eeffenen en daarbij hun eigen overlevingskansen bevorderen (zo niet garanderen).

We weten nu dat de Universal History uit 1779 zich vergiste. De wereld is niet in 4004 v. Chr. geschapen en Adam was niet de eerste mens op aarde. Deze archaïsche ideeën zijn achterhaald - maar voor de mensen uit het einde van de 18e eeuw was de indrukwekkende History een werk van geleerde heren. Dus moest het wel kloppen. Het loont daarom de moeite onszelf de volgende vraag te stellen: Hoewel wetenschappelijke en geschiedkundige feiten die wij tegenwoordig voor waar houden, zullen door toekomstige ontdekkingen worden achterhaald?

Dogma's behelzen niet noodzakelijkerwijs de waarheid: ze zijn simpelweg fanatiek gepropageerde interpretaties daarvan. Als er nieuwe doorslaggevende feiten op tafel komen, veranderen wetenschappelijke dogma's bijna vanzelfsprekend - maar dit geldt zelden voor religieuze dogma's. In het boek 'the Holy Grail' verdiept men zich met name in de houding en leerstellingen van een christelijke Kerk die zich niets aantrekt van ontdekkingen en onthullingen en nog steeds veel van de misplaatste dogma's uit de middeleeuwen in ere houdt. H.G. Wells stelde in het begin van deze eeuw al scherpzinnig vast dat het religieuze leven in de westerse landen 'voortbouwt op een fundering van zand'.

De evolutietheorie van Charles Darwin in 'The Decent of Men' uit 1871 berokkende Adam geen persoonlijke schade, maar het idee dat hij de eerste mens op aarde was, werd hiermee wel ontzenuwd. De mens had zich, net als alle organische levensvormen op de planeet, in de loop van honderdduizenden jaren ontwikkeld door middel van genetische mutaties en natuurlijke selectie. Toen dit bekend werd reageerde de religieuze ingestelde samenleving geschokt. Sommigen weigerden simpelweg deze doctrine te accepteren. anderen vervielen tot wanhoop. Als Adam en Eva niet onze ouerouders waren, was er evenmin sprake van een erfzonde en dus was er geen reden meer voor boetedoening!

De meerderheid interpreteerde het idee van 'natuurlijke selectie' totaal verkeerd. Men concludeerde dat, als alleen de sterksten zouden overleven, het succes afhankelijk van de mate waarin men zijn medemens overtrof. Daarmee was een nieuwe sceptisch en meedogenloos ingestelde generatie geboren. Nationalisme gebaseerd op egoïsme bloeide op als nooit tevoren en de eigen nationale godheden werden net zo sterk vereerd als de vroegere heidense goden. Nationale identiteitsymbolen - zoals Britannia en Hibernia - werden de nieuwe idolen van het christendom.

Vanuit deze ongezonde basis groeide de ziekte van het imperialisme: de sterkere, meer ontwikkelde landen behielden zich het recht voor om minder ontwikkelde landen uit te buiten.

Na de Tweede Wereldoorlog raakte de kern van de religie zelf: de rechten van ieder mens in een beschaafde wereld. Opeens realiseerden de Kerk en de mensen zich dat religie niet ging en nooit was gegaan over jaartallen en wonderen. Religie draaide om het geloof in een dienstbare manier van leven, om de toepassing van morele maatstaven en ethische waarden, en om vertrouwen, naastenliefde en de voortdurende drang naar vrijheid en verlossing. Eindelijk kwam er een einde aan de grote discussie over de evolutionaire afstamming, van de mens - dat werd nu het vakgebied van de wetenschap, en de meerderheid legde zich daar opgelucht bij neer.

De Kerk kwam als een aanzienlijk minder beangstigende opponent voor de wetenschap naar voren, en deze nieuwe situatie was voor alle partijen veel aangenamer. De tekst van de bijbel hoefde voor veel mensen niet meer als een onweerlegbaar dogma te worden beschouwd en als zodanig te worden vereerd. Religie werd belichaamd door haar leerstellingen en principes, niet meer door het papier waarop deze waren gedrukt. De bijbel was een geschiedenisboek geworden, een verzameling van oude teksten die, net als andere teksten, nader onderzoek en studie verdienden.

Dit nieuwe gezichtspunt gaf aanleiding tot eindeloze speculaties. Als Eva werkelijk de enige vrouw was geweest en haar nageslacht slechts bestond uit drie zoons, hoe kon haar zoon Seth dan de stammen van Israël hebben voortgebracht? Als Adam niet de eerste man op aarde was, waarin lag dan zijn betekenis? Wie of wat waren de engelen? Ook het Nieuwe Testament wemelde van mysteriën. Wie waren de apostelen? Waren de wonderen echt gebeurd? En vooral: Hadden de onbevleete ontvangenis en de opstanding werkelijk plaatsgevonden zoals ze beschreven stonden?

We zullen op al deze vragen ingaan voordat we de sterboom van de Graal gaan volgen. Dat is ook nodig om begrip te krijgen van de historische achtergrond en omgeving van Jezus en de feiten van zijn huwelijk en vaderschap re doorgronden. Daarbij zullen veel lezers een heel nieuw terrein betreden—maar het is slechts een terrein dat bestond voordat het werd verdoezeld door mensen die de waarheid wilden achterhouden en in hun macht te kunnen behouden. Slechts door dit lang verborgen terrein weer zichtbaar te maken, kunnen we slagen in onze zoektocht naar de Heilige Graal, maar daarover in onze komende nieuwsbrieven meer,

VRIJHEID?

Lieve Mensen,

Op 20-11-2011 wordt op diverse plaatsen in NEDERLAND het VRIJHEIDSFESTIVAL gehouden. zie agenda www.Pateo.nl

In de NUMEROLOGIE is dit weer een unieke dagtrilling. M.n. getal 44 zie Nieuwsbrief. Nog eenmaal zullen wij zo'n unieke dag gaan meemaken m.n. 20-12-2012. Sommigen zien deze datum als het .EINDE der TIJDEN. Ik zie het meer als KEERPUNT . Want na 2012 wordt alles anders, ook in de Numerologie. We gaan alles in SPIEGELBEELD zien. Voorbeeld : 13-02-2013 .

In de NACHT van 21-22 Juli 1120 werd in Vezeley (Frankrijk) de Basiliek van Maria Magdalena in brand gestoken. 1200 mensen vonden de dood. Was dit in opdracht van ROME? Ik ben heel benieuwd wat ons te wachten staat in de nacht van 21-22 Juli 2011.

TOEVAL bestaat niet....Ik ben mezelf ervan bewust dat er een ORDENING zit in de CHAOS. Kijk maar eens op een druk Station, of op een drukke Airport . Op het eerste gezicht ervaren wij dat als chaos, die mensenmassa. Maar dat klopt niet, want anders zouden de mensen toch allemaal tegen elkaar aan botsen?

VRIJHEID, wat is vrijheid? Kunnen wij wel vrij zijn, zolang wij gebonden zijn aan Moeder AARDE? Of moeten wij eerst VERLICHT worden, zoals vele YOGI'S? Of moeten wij eerst' STERVEN" om vervolgens weer opnieuw "GEBOREN" te worden?

DOORNROOSJE werd na 100 jaar wakker gekust, zo lang denken jullie nodig te hebben om te ontwaken? Nou, laat mij dat maar eens horen.

Met een Verlichtende groet,

Mies Hoogland

Life Coach

Als u wilt dat we uw naam van onze verzendlijst verwijderen, [klikt u hier](#).

Vragen of opmerkingen? Stuur een e-mail naar info@asmi-ikben.nl